

bør komme Familieforsørgere til gode, idet den Arbejdsløshed, som indtræder, jo rammer langt haardere, naar det drejer sig om en Familieforsørgere, end naar det er en enkelt Person, og det er efter Udvalgets Mening Hjemmene, der i særlig Grad maa beskyttes mod Arbejdsløshedens Følger.

Der har i Udvalget været fremsat Ønske om en Ændring, hvorved det blev muligjort, at de Lovskud fra Staten til Kommunerne, som Lovforslaget forudsætter, kunde udbetales paa en hurtigere Maade eller paa et tidligere Tidspunkt af Aaret, men da hele Udvalget er enigt i dette Ønske, og Ministeren har givet sin Tilslutning dertil, har man frafaldet Ønsket om at fremsætte Ændringsforslag og indskrænket sig til i Betænkningen at udtale, at hele Udvalget ønsker, at der træffes saadanne Foranstaltninger, at en Del af Udbetalingen kan ske paa et tidligere Tidspunkt end bestemt i Lovforslaget, og den højtærede Minister har givet sin Tilslutning hertil.

Jeg skal paa Flertallets Vegne indstille Lovforslaget til Vedtagelse uforandret i det høje Ting.

J. P. Nielsen: Et Mindretal har stillet et principalt Ændringsforslag under Nr. 1. Det dækker ganske det private Lovforslag, der staaar opført paa Dagsordenen under Punkt 6, og som er indbragt af mig paa flere Medlemmers Vegne. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette principale Ændringsforslag principielt er i diametral Modsætning til Regeringsforslaget. Det giver de arbejdsløse en ubestridelig Ret til at faa Understøttelse og at faa den gennem deres Arbejdsløhedskasse, medens Regeringsforslaget udelukkende hviler paa Almisserprincipet og i den Henseende gaar saa langt, at det ikke en Gang gøres til Pligt for Kommunerne at understøtte deres arbejdsløse. Vort Ændringsforslag ansporer Arbejderne til stadig at forsikre sig imod Arbejdsløshed, idet det drager et Skel mellem dem, som har forsikret sig gennem Arbejdsløhedskassen, og dem, som ikke har forsikret sig. De sidstnævnte henvises til Hjælp fra Hjelpekasserne, altsaa Hjælp efter et almindeligt Skøn. Regeringens Lovforslag skærer alle arbejdsløse over een Kam og udvisker i betydelig Grad Fordelen ved at forsikre sig, særlig naar den forsikrede i Henhold til dette Lovforslag faar samme Understøttelse som den, der ikke har forsikret sig. Til Trods for, at der ved første Behandling, saa vidt jeg forstod, fra alle Sider blev gjort opmærksom paa, at de, som havde forsikret sig,

burde, om jeg saa maa sige, belønnes for, at de havde været saa forsynlige at forsikre sig igennem en Arbejdsløhedskasse, har jeg forstaaet det saaledes, at man mener, at de, der ikke har forsikret sig, skal gennem Hjelpekassen oppebære den samme Understøttelse som de, der er Medlemmer af en Arbejdsløhedskasse. Hvis de faar den samme Understøttelse i en Arbejdsløhedsperiode som de, der maaske i 20 Aar har betalt til Arbejdsløhedskassen, vil det i Virkeligheden sige, at Fordelen ved at sikre sig i Fremtiden svinder betydelig bort for Arbejderne. Og saa een Ting til. Vort Ændringsforslag skaber gennem sin Teknik Plan og Orden i Understøttelsen af de arbejdsløse, medens Regeringsforslaget bærer alle Spirer i sig til Planløshed og Vilkaarlighed. Socialdemokratiet mener, at de arbejdsløse, nu da den store Katastrofe melder sig, har en ubestridelig Ret til at faa Arbejdsløhedsunderstøttelse. I Krigens første Aar, da Gullaschbaronerne kørte rundt og tjente Formuer fra alle andre Samfundsklasser, maatte Arbejderne bære Krigens Byrde; de havde knap til det tørre Brød. Det kan ikke være Meningen nu, da Katastrofen melder sig, da Gullaschperioden er hørt op, da alt, hvad der har været bygget op i vort Samfund paa et falsk Grundlag, ramler sammen, at det saa er Arbejderne, der ene skal spænde Livremmen ind. Med Hensyn til det Program, der blev fremsat her, da Rigsdagen blev aabnet, og som gik ud paa, at man skulde sætte Produktionen op og spænde Livremmen ind, opfyldes det første Punkt jo paa den Maade, at Produktionen Dag for Dag sættes ned, medens jeg kan forstaa, at der finder et Sømmenspil Sted mellem Banker, Arbejdsgivere og den høje Regering i den Hensigt, at alene Arbejderne skal spænde Livremmen ind. Derfor gaar ogsaa Principet i Regeringslovforslaget ud paa at gøre Hjælpen til de arbejdsløse saa utiltalende som vel muligt.

Vi skriver i vor Betænkning, at skulde vort principale Forslag blive forkastet, kan Mindretallet under Hensyn til Nødvendigheden af at skaffe nogen Hjælp til de arbejdsløse subsidiært tiltræde Regeringens Forslag med det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. De Ændringsforslag, vi stiller, gaar for det første ud paa, at det gøres til en Pligt for Kommunerne at understøtte de arbejdsløse, hvorimod Kommunerne nu kan afvise det ud fra den Betragtning, at de ikke anser det for nødvendigt. Efter vort subsidiære Ændringsforslag skal det paalægges Kommunerne at yde Under-